

Můj člun asi trpí závadou,
je častěji na dně nežli za vodou,
nejspíš přišel čas se postit a od snah se oprostit,
být zas platným člunem společnosti.

Nežít snadně podle cizích návodů,
den za dnem na pochodu k důchodu,
všechno hodit to za hlavu, přiznat si, že v tom plavu
a z přístavu zas vyplout na vodu.

Celej můj život plave na vodě,
mám vítr z lidí, co furt jen závoděj a záviděj
a tenhle vítr mý plachty pohání,
kam unáší mě, nemám zdání.
Celej můj život plave na vodě,
mám vítr z lidí, co furt jen závoděj a záviděj
a tenhle vítr mi vdechne druhé dech,
když z dohledu se ztratil břeh.

Plul jsem vždycky po boku vaší jachtě,
tam, kam jste chtěli, ne tam, kam jsem já chtěl.
A teď jsem bez navigace a připadám si ztracen,
ale přesto nebudu se vracet.

Celej můj život plave na vodě,
mám vítr z lidí, co furt jen závoděj a záviděj
a tenhle vítr mý plachty pohání,
kam unáší mě, nemám zdání.
Celej můj život plave na vodě,
mám vítr z lidí, co furt jen závoděj a záviděj
a tenhle vítr mi vdechne druhé dech,
když z dohledu se ztratil břeh.

Všechno dobrý, je i k něčemu zlý,
připomínaj mi na kapesníku uzly,
a tak rychlostí těch uzlů, se teď vzdaluju zlu,
na chatrný dřavý bárce.

Celej můj život plave na vodě,
mám vítr z lidí, co furt jen závoděj a záviděj
a tenhle vítr mý plachty pohání,
kam unáší mě, nemám zdání.
Celej můj život plave na vodě,
mám vítr z lidí, co furt jen závoděj a záviděj
a tenhle vítr mi vdechne druhé dech,
když z dohledu se ztratil břeh.